

Til lovforslag nr. L 127

Folketinget 2014-15

Skriftlig fremsættelse (29. januar 2015)

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af sundhedsloven, lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, lov om foranstaltninger mod smitsomme og andre overførbare sygdomme og lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde (Præcisering af delegationsbestemmelser, befordringsordninger, offentliggørelse af påbud om sundhedsmæssige krav, ophævelse af betegnelsen embedslægeinstitutioner m.v.)

(Lovforslag nr. L 127)

Det er efter regeringens opfattelse vigtigt løbende at arbejde for klare regler og gennemsigtighed på sundhedsområdet. Med dette lovforslag sikres mere præcise regler, og gennemsigtigheden i sundhedsvæsenets øges til gavn for dets brugere.

Lovforslagets hovedpunkter er følgende:

Regionernes delegation af kompetence til aftaleindgåelse under det udvidede fri sygehusvalg

Med lovforslaget præciseres regionernes mulighed for at delegere kompetencen til at indgå aftaler med private sygehuse, klinikker m.v. og sygehuse m.v. i udlandet om varetage af behandling under det udvidede fri sygehusvalg til Danske Regioner. Endvidere tydeliggøres i sundhedsloven den hidtidige praksis, hvorved der med udtrykket »regionsrådene i forening« menes Danske Regioner.

Præcisering af sundhedslovens befordringsordninger

I medfør af sundhedslovens § 170, stk. 1 og 2, yder kommunalbestyrelsen godtgørelse for befordring til alment praktiserende læge og praktiserende speciallæge. Det foreslås at præcisere kommunalbestyrelsernes mulighed for at yde befordring til alment praktiserende læge og praktiserende speciallæge som alternativ til befordringsgodtgørelse.

Regionsrådet yder befordring eller befordringsgodtgørelse til sygehusbehandling i medfør af sundhedslovens § 171,

stk. 1. Det foreslås at præcisere, at ansvaret for at yde befordring eller godtgørelse for befordring til personer, som er henvist til diagnostisk undersøgelse på sygehus, til brug for alment praktiserende læge eller praktiserende speciallæge, påhviler regionsrådene.

Offentliggørelse af påbud

Sundhedsstyrelsen kan, jf. sundhedslovens § 215 b, stk. 1, give påbud til sygehuse, klinikker og praksis om at opfylde nærmere bestemte sundhedsmæssige krav, hvis der er fare for patientsikkerheden. Sundhedsstyrelsen skal offentliggøre disse påbud. Det foreslås, at Sundhedsstyrelsen i sundhedsloven bemyndiges til at fastsætte regler for sygehuse, klinikker, praksis eller lignende om offentliggørelse af Sundhedsstyrelsens påbud. Formålet er at sikre øget gennemsigtighed og et mere veloplyst grundlag i forbindelse med valg af offentligt eller privat sygehus m.v.

Ophævelse af betegnelsen »embedslæger«

Sundhedsstyrelsen skal i dag, jf. sundhedslovens § 212, stk. 2, som en organisatorisk del af styrelsen oprette tre embedslægeinstitutioner, der kan varetage relevante opgaver, der henhører under Sundhedsstyrelsens myndighedsansvar.

Det foreslås at ophæve betegnelsen »embedslæger« i lovgivningen. Formålet er at tydeliggøre Sundhedsstyrelsens opgaver samt at sikre, at anvendelsen af betegnelsen »embedslæger« eller lignende i lovgivningen ikke har betydning for Sundhedsstyrelsens muligheder for at tilrettelægge udførelsen af sine myndighedsopgaver mest hensigtsmæssigt. Sundhedsstyrelsen vil fortsat skulle have to decentrale lokaliteter placeret vest for Storebælt, og Sundhedsstyrelsen vil fortsat skulle varetage de samme opgaver.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.